

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระเป็นไปตามหลักวิชาการและมีมาตรฐานการปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองฟาร์มไก่วงแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สัตว์ปีก” (Poultry) หมายความว่า ไก่ไข่ เป็ดไข่ ไก่วง และห่านหรือสัตว์ชนิดอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด

“ฟาร์มสัตว์ปีก” (Poultry farm) หมายความว่า สถานที่ประกอบการที่เลี้ยงสัตว์ปีก มีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตไข่ เนื้อ หรือผลผลิตอื่น ๆ รวมถึงที่เลี้ยงเป็นพ่อแม่พันธุ์ในการผลิตสัตว์ปีก เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุมถึงพื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีก สถานที่เก็บและรวบรวมผลผลิต สถานที่เก็บอาหารและเตรียมอาหาร บริเวณทำลายซาก จุดรวบรวมขยะ อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย เป็นต้น

“ไก่ไข่” (Layer) หมายความว่า สัตว์ปีกที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Gallus gallus domesticus* ซึ่งเลี้ยงตามระยะเวลาของสายพันธุ์ที่ให้ไข่สม่ำเสมอ เพื่อการบริโภค ครอบคลุมทั้งไก่รุ่น และไก่ระยะไข่ เป็นสายพันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อม สามารถเลี้ยงปล่อยแบบอิสระได้

“เป็ดไข่” (layer duck) หมายความว่า สัตว์ปีกที่จัดอยู่ในตระกูล *Anas platyrhynchos* ซึ่งเลี้ยงตามระยะเวลาของสายพันธุ์ที่ให้ไข่สม่ำเสมอ เพื่อการบริโภค ครอบคลุมทั้งเป็ดรุ่น และเป็ดระยะไข่ เป็นสายพันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อม สามารถเลี้ยงปล่อยแบบอิสระได้

“ไก่วง” (Turkey) หมายความว่า สัตว์ปีกที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Meleagris gallopavo* หรือ *Meleagris ocellata* ซึ่งเลี้ยงตามระยะเวลาของสายพันธุ์ เพื่อการผลิตเนื้อและผลผลิตอื่น ๆ สำหรับการบริโภค เป็นสายพันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อม สามารถเลี้ยงปล่อยแบบอิสระได้

“ห่าน” (goose) หมายความว่า สัตว์ปีกในสกุล Anser ซึ่งอยู่ในวงศ์ Anatidae ซึ่งเลี้ยงตามระยะเวลาของสายพันธุ์ เพื่อการผลิตเนื้อและผลผลิตอื่น ๆ สำหรับการบริโภค เป็นสายพันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อม สามารถเลี้ยงปล่อยแบบอิสระได้

“การเลี้ยงสัตว์ปีกแบบปล่อยอิสระ” (Free-range poultry farming) หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ปีกซึ่งมีช่วงเวลาในแต่ละวันที่ปล่อยให้สัตว์ปีกได้ออกมาภายนอกโรงเรือนได้อย่างอิสระ โดยมีพื้นที่ให้สัตว์ปีกได้แสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ เช่น การคลุกฝุ่น คู้ยเขี่ย การไชร้ขน การจิกกินพืช ผัก แมลง ทำให้สัตว์ปีกอารมณ์ดีและมีความสุข เป็นต้น

“โรงเรือน” (house) หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใช้เลี้ยงสัตว์ปีกสำหรับเป็นที่พักอาศัย มีหลังคากันแดดกันฝนและมีวัสดุล้อมรอบโรงเรือน เช่น โครงไม้ที่มีตาข่าย และป้องกันไม่ให้สัตว์อื่นเข้า เช่น นก

“พื้นที่การเลี้ยงสัตว์ปีกแบบปล่อยอิสระ” (Free-range poultry farming area) หมายความว่า พื้นที่บริเวณการเลี้ยงสัตว์ปีกที่เป็นพื้นดินนอกโรงเรือน มีหญ้าหรือพืชที่เป็นอาหาร และอยู่เชื่อมต่อกับโรงเรือน เพื่อมีบริเวณให้สัตว์ปีกแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ

“ผู้ตรวจประเมิน” (Auditor) หมายความว่า เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติหน้าที่ ในการตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ โดยมีคุณสมบัติตามระเบียบนี้

“คณะผู้ตรวจประเมิน” (Audit Team) หมายความว่า คณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ประกอบด้วย หัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจประเมิน โดยอาจมีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมด้วย

“คณะกรรมการรับรอง” (Certification Committee) หมายความว่า คณะกรรมการรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ให้ทำหน้าที่พิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรองต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง

“ผู้เชี่ยวชาญ” (Technical Expert) หมายความว่า บุคคลผู้ให้ความรู้หรือความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านแก่คณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีก

“ผู้สังเกตการณ์” (Observer) หมายความว่า บุคคลผู้ติดตามมากับคณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีก แต่ไม่ได้ดำเนินการตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีก

“การตรวจประเมิน” (Audit) หมายความว่า การตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ เพื่อประเมินและตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด

“การรับรอง” (Certification) หมายความว่า การรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“ให้การรับรอง” (Granting Certification) หมายความว่า การให้การรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ แก่ผู้ประกอบการที่ยื่นขอการรับรอง

“คงไว้ซึ่งการรับรอง” (Maintaining Certification) หมายความว่า การคงไว้ซึ่งการรับรอง พาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง และยังคงอยู่ระหว่างอายุการรับรอง

“ต่ออายุการรับรอง” (Recertification) หมายความว่า การต่ออายุการรับรองพาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ แก่ผู้ประกอบการที่ยื่นขอต่ออายุการรับรอง

“พักใช้การรับรอง” (Suspending Certification) หมายความว่า การพักใช้การรับรอง พาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“เพิกถอนการรับรอง” (Withdrawing Certification) หมายความว่า การเพิกถอน การรับรองพาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“ยกเลิกการรับรอง” (Cancelling Certification) หมายความว่า การยกเลิกการรับรอง พาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“ผู้ประกอบการ” (Entrepreneur) หมายความว่า เจ้าของสถานประกอบการ หรือผู้จัดการ สถานประกอบการหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสถานประกอบการ ที่ยื่นขอการรับรอง พาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“แบบฟอร์ม” (Form) หมายความว่า แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรอง การตรวจประเมิน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินและการรับรองพาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“ข้อกำหนด” (Criteria) หมายความว่า ข้อความที่ระบุในแบบฟอร์มการตรวจประเมิน พาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

“ใบรับรอง” (Certificate) หมายความว่า ใบรับรองพาร์มัสต์ว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ที่สำนักงานปศุสัตว์เขต กรมปศุสัตว์ ออกให้แก่ผู้ประกอบการ

“ใบแทน” (Replacement of Certification) หมายความว่า ใบแทนใบรับรอง ซึ่งออกโดย สำนักงานปศุสัตว์เขต กรมปศุสัตว์ ในกรณีผู้ประกอบการพาร์มัสต์ว์ปีก มีความประสงค์ขอใบใหม่ เนื่องจากใบรับรองฉบับเดิมชำรุดหรือสูญหาย

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง คู่มือและกำหนดแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คุณสมบัติของผู้ประกอบการและสถานประกอบการที่ขอรับการรับรอง

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการพาร์มัสต์ว์ปีกที่มีความประสงค์ขอรับการรับรอง ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการมีการปรับปรุงพาร์มัสต์ว์ปีกให้เป็นไปตามข้อกำหนดการเลี้ยงสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

(๒) ไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนการรับรอง เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนการรับรองมาแล้วมากกว่าสามปี

(๓) มีการควบคุมดูแลการใช้ยา เวชภัณฑ์ วัคซีน ภายในฟาร์มสัตว์ปีก โดยสัตวแพทย์ ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งจากสัตวแพทย์สภา

หมวด ๒

การขอรับการรับรอง การตรวจประเมิน การออกใบรับรอง
และเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง

ส่วนที่ ๑

การยื่นขอรับการรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบการฟาร์มสัตว์ปีกที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ ให้ยื่นแบบฟอร์มและหลักฐาน ต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ข้อ ๘ เมื่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์ม และหลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และให้สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด รวบรวมแบบฟอร์มและหลักฐานจากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอส่งให้คณะผู้ตรวจประเมิน ดำเนินการตรวจประเมิน และปฏิบัติตามข้อ ๙ ถึงข้อ ๑๓

ส่วนที่ ๒

การตรวจประเมิน

ข้อ ๙ ให้มีคณะผู้ตรวจประเมินคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ตรวจประเมิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรผู้ตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ หรือผู้ตรวจรับรองมาตรฐาน ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ จากกรมปศุสัตว์ โดยให้หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ เป็นหัวหน้าคณะ ผู้ตรวจประเมิน ในการตรวจประเมินจะต้องมีบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจประเมินอย่างน้อยสองคน และจะต้องมีผู้ตรวจประเมิน ฟาร์มสัตว์ปีกที่เป็นนายสัตวแพทย์ อย่างน้อยหนึ่งคน และในการตรวจประเมิน จะเชิญผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้สังเกตการณ์ เข้าร่วมคณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐ คณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดท้ายระเบียบฉบับนี้

(๒) ดำเนินการตรวจประเมิน ตรวจสอบและสอบสวน

(๓) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมิน ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์สั่งการ

ข้อ ๑๑ รูปแบบการตรวจประเมิน มี ๕ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจรับรองใหม่ (Initial Audit) เป็นการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองครั้งแรก โดยการตรวจประเมินจะตรวจอย่างละเอียดในทุกข้อกำหนด

(๒) การตรวจติดตามผลการแก้ไข (Follow-up Audit) เป็นการตรวจประเมินเพื่อติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการตรวจประเมินครั้งก่อน

(๓) การตรวจติดตาม (Surveillance Audit) เป็นการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง เพื่อติดตามผลการรักษาระบบที่ได้รับการรับรอง การตรวจประเภทนี้สามารถเลือกตรวจในบางข้อกำหนด เพื่อบ่งชี้ภาพรวมของการปฏิบัติงาน ทั้งนี้การตรวจติดตามทุกครั้งรวมกันในรอบการรับรองสามปี จะต้องตรวจประเมินให้ครบทุกข้อกำหนด

(๔) การตรวจต่ออายุ (Recertification Audit) เป็นการตรวจประเมินเพื่อต่ออายุการรับรอง โดยการตรวจประเมินจะตรวจทุกข้อกำหนด ซึ่งจะดำเนินการตรวจประเมินก่อนใบรับรองหมดอายุ

(๕) การตรวจกรณีพิเศษ (Special Audit) เป็นการตรวจสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองซึ่งมีปัญหา มีการร้องเรียน มีการโอนกิจการหรืออื่น ๆ การตรวจรูปแบบนี้อาจไม่แจ้งให้ผู้ประกอบการทราบล่วงหน้า

เหตุที่จะดำเนินการตรวจกรณีพิเศษได้ มีดังต่อไปนี้

(ก) มีเหตุอันควรสงสัยว่าสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมีประสิทธิภาพลดลง เช่น พบสารตกค้างเกินเกณฑ์ที่กำหนด กรณีที่มีการสุ่มตรวจ

(ข) เมื่อมีข้อร้องเรียนหรือข้อมูลแล้วพบว่าผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๑๘

(ค) ผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรองให้ตรวจประเมินเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้

(ง) มีการโอนกิจการ

(จ) กรณีอื่น ๆ ตามที่กรมปศุสัตว์มอบหมายให้ดำเนินการ

ข้อ ๑๒ หลังจากตรวจประเมินแล้วเสร็จ ให้คณะผู้ตรวจประเมินพิจารณาผลการตรวจประเมินเบื้องต้น จัดทำรายงานผลการตรวจประเมิน แจ้งผลการตรวจประเมินให้ผู้ประกอบการทราบ

ข้อ ๑๓ ให้คณะผู้ตรวจประเมิน เสนอรายงานผลการตรวจประเมินตามข้อ ๑๒ พร้อมเอกสาร ให้คณะกรรมการรับรองพิจารณา

ส่วนที่ ๓

การออกใบรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

ข้อ ๑๔ ให้มีคณะกรรมการรับรองคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยปศุสัตว์เขตเป็นประธาน เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานปศุสัตว์เขต เป็นกรรมการ และเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติงานในส่วนมาตรฐานการปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยกรรมการ และกรรมการ และเลขานุการดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกรรมการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์จากกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ ในคณะกรรมการรับรองจะต้องมีกรรมการที่เป็นนายสัตวแพทย์ อย่างน้อยสองคน

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการรับรอง มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง

(๒) ดำเนินการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดท้ายระเบียบฉบับนี้

(๓) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์สั่งการ

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการรับรองได้รับรายงานผลการตรวจประเมินจากคณะผู้ตรวจประเมินแล้ว ให้คณะกรรมการรับรองดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง แล้วแต่กรณี โดยในการประชุม ต้องมีกรรมการรับรองเข้าร่วมประชุมจำนวนอย่างน้อยสามคน กรรมการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่พิจารณา ต้องได้ออกเสียงและไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ในเรื่องที่พิจารณานั้น

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาแล้ว ให้การรับรอง หรือต่ออายุการรับรอง ให้กรรมการรับรองแจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตออกไปรับรองให้แก่ผู้ประกอบการต่อไป

ส่วนที่ ๔

เงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาไว้ซึ่งระบบการเลี้ยงสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรับรอง

(๒) อ้างถึงการรับรองเฉพาะในขอบข่ายที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์เท่านั้น

(๓) ต้องไม่นำใบรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อกรมปศุสัตว์ ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่าทำให้เกิดความเข้าใจผิด

(๔) ยุติการใช้สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับการรับรองนั้นทั้งหมด เมื่อมีการพักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง หรือยกเลิกการรับรองไม่ว่าด้วยสาเหตุใด

(๕) ให้ความร่วมมือแก่ผู้ตรวจประเมิน และเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ ในการตรวจประเมินทุกครั้ง ยินยอมให้ผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ เข้าตรวจสอบในพื้นที่สถานประกอบการ ทั้งหมดที่ถือครอง ทั้งพื้นที่ของตนเอง พื้นที่เช่า และพื้นที่ให้เช่า ตลอดจนสถานที่เก็บเครื่องมือ สถานที่เก็บปัจจัยการผลิต และยินยอมให้มีการสุ่มตัวอย่าง เช่น อาหารสัตว์ น้ำ ไขฟัก สิ่งปูรอง เป็นต้น ไปตรวจวิเคราะห์แล้วแต่กรณี

(๖) ส่งมอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองที่เป็นปัจจุบันให้แก่ผู้ตรวจประเมิน และเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์เมื่อได้รับการร้องขอ

(๗) หากประสงค์จะขอต่ออายุการรับรอง ให้ยื่นแบบฟอร์มคำขอรับรองและหลักฐานประกอบการยื่นคำขอต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดล่วงหน้า ก่อนใบรับรองหมดอายุอย่างน้อยห้าเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน

(๘) หากประสงค์จะขอยกเลิกการรับรอง ให้ผู้ประกอบการหรือผู้แทนแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่แจ้งความประสงค์ ขอยกเลิกการรับรอง

(๙) หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบการผลิตในสาระสำคัญ เช่น เพิ่มหรือลดจำนวน โรงเรือน เพิ่มหรือลดพื้นที่เลี้ยง ปรับปรุงสถานประกอบการ เป็นต้น ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบ โดยทันที ซึ่งในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ สำนักงานปศุสัตว์เขตอาจพิจารณาคว่ำซึ่งการรับรอง หรืออาจพิจารณาให้มีการตรวจเพิ่มเติม

(๑๐) หากมีการโอนกิจการ ให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร คณะผู้ตรวจประเมินจะดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ที่รับโอนกิจการ และนัดหมายตรวจประเมินกรณีพิเศษ ณ สถานประกอบการ เพื่อเป็นการยืนยันว่า ยังคงรักษาไว้ซึ่งระบบการเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการรับรองไว้ และแจ้งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตทราบ ในกรณีที่พบข้อบกพร่องให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อกำหนด

(๑๑) การย้ายสถานที่ตั้งสถานประกอบการ ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อยกเลิกการรับรองพร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(๑๒) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อสถานประกอบการ แต่ยังคงสถานที่ตั้งเดิม ให้แจ้งสำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมหลักฐานการเปลี่ยนแปลง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด จะเสนอสำนักงานปศุสัตว์เขตเพื่อออกใบรับรองฉบับใหม่ โดยมีอายุเท่ากับฉบับเดิมที่เหลืออยู่ ทั้งนี้ ต้องส่งคืนใบรับรองฉบับเดิม ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับใบรับรองฉบับใหม่ มายังสำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด

(๑๓) กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหาย ให้นำใบรับรองที่ชำรุดหรือเอกสารหลักฐานการแจ้งความ เอกสารสูญหาย แล้วแต่กรณี มายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ส่งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตพิจารณาออกใบแทน โดยใบแทนจะมีอายุเท่าใบรับรองฉบับเดิมที่เหลืออยู่

หมวด ๓

อายุใบรับรองและการต่ออายุการรับรอง

ส่วนที่ ๑

อายุใบรับรอง

ข้อ ๑๙ ใบรับรองให้มีอายุสามปี

ส่วนที่ ๒
การต่ออายุการรับรอง

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะขอต่ออายุการรับรองให้ยื่นแบบฟอร์ม และหลักฐาน ต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ก่อนใบรับรองฉบับเดิมหมดอายุอย่างน้อยห้าเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน

ข้อ ๒๑ เมื่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์ม และหลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และส่งเอกสารทั้งหมดให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการตรวจประเมิน และปฏิบัติตามข้อ ๙ ถึงข้อ ๑๓

ข้อ ๒๒ กรณีคณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้การรับรองแล้วเสร็จก่อนใบรับรองหมดอายุ วันที่ต่ออายุการรับรองให้มีผลต่อเนื่องจากใบรับรองฉบับเดิม

ข้อ ๒๓ กรณีคณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้การรับรองแล้วเสร็จ หลังใบรับรอง หมดอายุ วันที่ต่ออายุการรับรองให้มีผลนับแต่วันที่ผลการพิจารณาต่ออายุการรับรองจากคณะกรรมการรับรอง

ข้อ ๒๔ กรณีผู้ประกอบการไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และใบรับรองได้หมดอายุลง ให้ผู้ประกอบการหยุดการใช้หรืออ้างอิงใบรับรองและให้สิ้นสุดกระบวนการ ตรวจประเมินเพื่อต่ออายุการรับรอง และให้เปลี่ยนเป็นการตรวจรับรองใหม่

หมวด ๔
การตรวจติดตาม การยกเลิกการรับรอง

ส่วนที่ ๑
การตรวจติดตาม

ข้อ ๒๕ คณะผู้ตรวจประเมินจะตรวจติดตามสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองทุก สิบถึงสิบสองเดือน นับแต่วันที่ออกใบรับรอง และปฏิบัติตามข้อ ๙ ถึงข้อ ๑๓

ส่วนที่ ๒
การยกเลิกการรับรอง

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบการที่เข้าข่ายลักษณะดังต่อไปนี้ คณะผู้ตรวจประเมินสามารถเสนอ คณะกรรมการรับรองเพื่อทำการยกเลิกการรับรอง

(๑) ผู้ประกอบการเลิกประกอบกิจการที่ได้รับการรับรอง

(๒) ผู้ประกอบการตายและไม่มีผู้รับโอนกิจการที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการ ฟาร์มสัตว์ปีกที่ได้ขอรับการรับรอง

- (๓) ผู้ประกอบการแจ้งขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๔) มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง และผู้ประกอบการฟาร์มไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรองที่เปลี่ยนแปลงใหม่ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) ใบรับรองสิ้นสภาพกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการยื่นต่ออายุการรับรอง
- ข้อ ๒๗ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๒๖ (๓) ให้ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอยกเลิกการรับรอง หรือผู้แทนแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมแนบใบรับรองคืนให้กรมปศุสัตว์
- ข้อ ๒๘ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๒๖ (๔) ให้คณะผู้ตรวจประเมินสรุปข้อเท็จจริง และหลักฐานประกอบ เพื่อเสนอคณะกรรมการรับรองพิจารณายกเลิกการรับรอง และเมื่อคณะกรรมการรับรองพิจารณายกเลิกการรับรอง ให้จัดทำหนังสือแจ้งไปยังผู้ประกอบการทราบยกเลิกการรับรอง
- ข้อ ๒๙ ให้ใบรับรองมีผลสิ้นสุดลง ในแต่ละกรณี ดังนี้
- (๑) ตามข้อ ๒๖ (๑) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ทราบว่าผู้ประกอบการเลิกประกอบกิจการ
- (๒) ตามข้อ ๒๖ (๒) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันตาย
- (๓) ตามข้อ ๒๖ (๓) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ผู้ประกอบการยื่นขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๔) ตามข้อ ๒๖ (๔) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรอง มีมติพิจารณายกเลิกการรับรอง
- (๕) ตามข้อ ๒๖ (๕) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ใบรับรองหมดอายุ
- ทั้งนี้ ในกรณีข้อ ๒๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี ให้ผู้ตรวจประเมินสรุปข้อมูล และรายงานคณะกรรมการเพื่อทราบ
- ข้อ ๓๐ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง ให้กรมปศุสัตว์แจ้งผู้ประกอบการทุกรายทราบล่วงหน้า เพื่อปรับปรุงระบบให้สอดคล้องภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการตามข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรองที่เปลี่ยนแปลงใหม่ หากพบว่าผู้ประกอบการสามารถแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้คงไว้ซึ่งการรับรองหรือได้รับการต่ออายุการรับรอง

หมวด ๕

การพักใช้และเพิกถอนการรับรอง

ส่วนที่ ๑

การพักใช้การรับรอง

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ตรวจพบหรือรับทราบเหตุที่อาจพักใช้การรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่จัดส่งแนวทางการแก้ไข และคณะผู้ตรวจประเมินได้แจ้งเตือนให้จัดส่งแนวทางการแก้ไขตามระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่เป็นการตรวจต่ออายุการรับรองหรือการตรวจกรณีพิเศษ

(๒) พ้นระยะเวลาที่ให้ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณีที่เป็นการตรวจต่ออายุการรับรองหรือการตรวจกรณีพิเศษ

(๓) พบสารตกค้างเกินเกณฑ์ที่กำหนดในกรณีที่มีการสุ่มตรวจ ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้ประกอบการ

ข้อ ๓๒ ให้คณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวบรวมหลักฐานและเอกสารที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นไปตามข้อ ๓๑ เสนอให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาพักใช้การรับรอง

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้พักใช้การรับรองให้คณะกรรมการรับรองนำผลการพิจารณานั้น แจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตให้ดำเนินการตามผลการพิจารณา จากคณะกรรมการรับรอง และแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดรับทราบ

ข้อ ๓๔ สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการทราบว่าถูกพักใช้การรับรอง และให้ผู้ประกอบการหยุดการอ้างถึงการได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้การรับรอง ทั้งนี้ การพักใช้การรับรองมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๓๕ ให้คณะผู้ตรวจประเมินตรวจติดตามผลการแก้ไขอีกครั้ง ก่อนครบระยะเวลาพักใช้การรับรอง ถ้าผู้ประกอบการสามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เสนอคณะกรรมการรับรองเพื่อพิจารณาให้การรับรองต่อไป (กรณีที่ยังอยู่ในช่วงอายุการรับรอง) แต่ถ้าใบรับรองหมดอายุให้ยื่นขอการรับรองใหม่

ข้อ ๓๖ ในกรณีผู้ประกอบการยังไม่สามารถแก้ไขได้ ให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการส่งผลการตรวจประเมิน ให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาการพักใช้การรับรองต่อเนื่องจากการพักใช้การรับรองครั้งที่แล้วอีกครั้ง และหากผลการดำเนินการในรอบที่สอง พบว่าผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรองให้พักใช้การรับรองอีก ถือว่ามีการพักใช้การรับรองสองครั้ง ภายในระยะเวลาสามปี ให้ดำเนินการเพิกถอนการรับรองต่อไป

ส่วนที่ ๒

การเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ตรวจพบหรือรับทราบเหตุที่อาจเพิกถอนการรับรองอย่างใดอย่างหนึ่งดัง ต่อไปนี้

(๑) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง หรือมีผลกระทบร้ายแรงต่อการรับรอง ตัวอย่างเช่น ปลอมแปลงเอกสาร การปลอมใบรับรอง การแก้ไขใบรับรอง การนำผลผลิตที่ไม่ได้รับการรับรองมากล่าวอ้าง เป็นต้น

(๒) มีการใช้สารต้องห้ามในสถานประกอบการหรือกรณีที่มีการสุ่มตรวจแล้วตรวจพบในผลผลิต

(๓) ไม่ปฏิบัติตามระบบที่ได้รับการรับรองหลังจากถูกพักใช้การรับรองสองครั้ง ภายในระยะเวลาสามปี

ข้อ ๓๘ ให้คณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวบรวมหลักฐานและเอกสารที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นไปตามข้อ ๓๖ เสนอให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรองให้เพิกถอนการรับรอง ให้คณะกรรมการรับรองนำผลการพิจารณานั้น แจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตให้ดำเนินการตามผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรอง และแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดรับทราบ

ข้อ ๔๐ สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการทราบว่าถูกเพิกถอนการรับรอง และให้หยุดการอ้างถึงการได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนการรับรองและขอใบรับรองคืนภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ทราบคำสั่งนั้น

ข้อ ๔๑ ผู้ที่ถูกเพิกถอนการรับรอง จะไม่ได้รับการพิจารณารับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระเป็นเวลาสามปี

หมวด ๖

การกล่าวอ้างและการแสดงเครื่องหมาย

ข้อ ๔๒ ผลผลิตต้องผ่านการรับรองจากฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระเท่านั้น

ข้อ ๔๓ การกล่าวอ้างหรือแสดงเครื่องหมายเกี่ยวข้องกับการรับรองฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ ควรอ้างถึงการรับรองเฉพาะในขอบข่ายที่ได้รับอนุญาตจากกรมปศุสัตว์เท่านั้น

ข้อ ๔๔ ต้องไม่นำใบรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔๕ ยุติการใช้สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับรองนั้นทั้งหมด เมื่อมีการพักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง หรือยกเลิกการรับรอง ไม่ว่าด้วยสาเหตุใด

หมวด ๗

การอุทธรณ์

ข้อ ๔๖ ผู้ประกอบการที่ถูกพักใช้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง มีสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการพักใช้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง และให้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นที่สุด

หมวด ๘
การจัดทำและเก็บข้อมูล

ข้อ ๔๗ ให้สำนักงานปศุสัตว์เขต แจ้งข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง ยกเลิกการรับรอง หรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลใด ๆ ให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์เก็บข้อมูล ตามรูปแบบที่สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อภิย์ สุทธิสังข์
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ข้อกำหนดฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

รายการ	ข้อกำหนดฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ
<p>๑. องค์ประกอบฟาร์ม</p> <p>๑.๑ สถานที่ตั้ง</p>	<p>๑.๑.๑ ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน และมีแหล่งน้ำสะอาดเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์</p> <p>๑.๑.๒ ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ หากอยู่ในสภาพเสี่ยงต้องมีมาตรการในการป้องกันการปนเปื้อน</p> <p>๑.๑.๓ อยู่ห่างจากแหล่งรวบรวมสัตว์ปีก เช่น ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก โรงฆ่าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค</p>
<p>๑.๒ ฝั่งฟาร์ม</p>	<p>๑.๒.๑ พื้นที่ฟาร์มมีขนาดเพียงพอเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑.๒.๒ มีรั้วรอบพื้นที่การเลี้ยงสัตว์อย่างชัดเจน</p> <p>๑.๒.๓ มีการวางผังฟาร์มที่ดี และจัดพื้นที่เป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ เช่น บริเวณเลี้ยงสัตว์ เก็บอาหารสัตว์ เก็บอุปกรณ์ ทำลายซากสัตว์ รวบรวมขยะและสิ่งปฏิกูล คอกพักสัตว์ป่วยและที่พักอาศัยแยกจากพื้นที่เลี้ยงสัตว์ชัดเจน</p>
<p>๑.๓ โรงเรือน และอุปกรณ์</p>	<p>๑.๓.๑ สร้างด้วยวัสดุที่แข็งแรง คงทน ง่ายต่อการทำความสะอาดและบำรุงรักษา ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคนและสัตว์ และมีการระบายอากาศที่ดี</p> <p>๑.๓.๒ สภาพแวดล้อมในโรงเรือนเหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ปีก และจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม โดย</p> <p> ไก่ไข่ ต้องมี อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ คอนนอน และรังไข่</p> <p> เป็ดไข่ ต้องมี อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ รังไข่ และบริเวณเล่นน้ำ</p> <p> ไก่วง ต้องมี อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ และรังไข่</p> <p> ห่าน ต้องมี อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ และรังไข่</p> <p>๑.๓.๓ ไม่เลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละชนิดรวมกัน</p> <p>๑.๓.๔ ในกรณีที่สัตว์ใช้วัสดุรองพื้นภายในโรงเรือน วัสดุที่ใช้ต้องใหม่ สะอาด และมีการฆ่าเชื้อก่อนนำมาใช้</p> <p>๑.๓.๕ มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ปีกให้ถูกสุขลักษณะ และสามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติได้</p>
<p>๑.๔ พื้นที่ปล่อยอิสระ</p>	<p>๑.๔.๑ มีพื้นที่ปล่อยเลี้ยงอิสระภายนอกโรงเรือน ให้สัตว์มีความเป็นอยู่ตามธรรมชาติ เป็นพื้นที่ที่มีหญ้าหรือพืชที่เป็นอาหารปกคลุม มีพื้นที่ให้ร่มเงา และได้แสดงพฤติกรรมตามหลักการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ที่ดี</p>

ข้อกำหนดฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

รายการ	ข้อกำหนดฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ
๒. อาหาร	๒.๑ อาหารสัตว์มีคุณภาพ และมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
	๒.๒ ในกรณีที่ผสมอาหารสัตว์เอง ห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
	๒.๓ มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพในเบื้องต้น
	๒.๔ เก็บตัวอย่างอาหารสัตว์เพื่อใช้วิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ หากเกิดกรณีมีปัญหาหรือข้อสงสัย
	๒.๕ มีสถานที่เก็บอาหารสัตว์ที่สามารถป้องกันการปนเปื้อน การเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ และป้องกันสัตว์พาหะได้ ในกรณีอาหารสัตว์ผสมยาต้องแยกเก็บจากอาหารสัตว์ทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้ชัดเจน
๓. น้ำ	๓.๑ น้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องเป็นน้ำที่สะอาด เพียงพอ และอยู่ในบริเวณที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อน จากสิ่งที่เป็นอันตราย
	๓.๒ เก็บตัวอย่างน้ำเพื่อใช้วิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ หากเกิดกรณีมีปัญหาหรือข้อสงสัย
๔. การจัดการฟาร์ม ๔.๑ คู่มือการจัดการฟาร์ม	๔.๑.๑ มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม ได้แก่ ระบบการเลี้ยง อาหารและน้ำสำหรับสัตว์ปีก การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ปีก การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ปีก การจัดการสิ่งแวดล้อม และระบบการบันทึกข้อมูล
	๔.๑.๒ มีการบันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์ม ที่มีผลต่อสุขภาพ ผลผลิต และการควบคุมโรค และเก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อยสามปี
๔.๒ บุคลากร	๔.๒.๑ บุคลากรที่ทำหน้าที่เลี้ยงสัตว์ปีกชนิดนั้น ๆ ต้องมีความรู้ หรือมีประสบการณ์ในการเลี้ยงอย่างถูกต้อง
	๔.๒.๒ บุคลากรภายในฟาร์ม ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี
	๔.๒.๓ มีสัตวแพทย์เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลการใช้ยา เวชภัณฑ์ การผสมสารเคมี หรือการผสมยา เพื่อรักษาโรค
๔.๓ การทำความสะอาดและบำรุงรักษา	๔.๓.๑ โรงเรือน อุปกรณ์ และพื้นที่เลี้ยงปล่อย ต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ มีการบำรุงรักษาโรงเรือน อุปกรณ์ และพื้นที่เลี้ยงปล่อยให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัยต่อสัตว์ปีกและผู้ปฏิบัติงาน
	๔.๓.๒ ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อโรงเรือน อุปกรณ์ และพื้นที่เลี้ยงปล่อยอิสระ หลังจากย้ายสัตว์ปีกรุ่นเก่าออกและก่อนนำสัตว์ปีกรุ่นใหม่เข้าเลี้ยง

ข้อกำหนดฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ

รายการ	ข้อกำหนดฟาร์มสัตว์ปีกแบบเลี้ยงปล่อยอิสระ
	๔.๓.๓ หลังจากย้ายสัตว์ปีกรุ่นเก่าออก ให้ปิดพักโรงเรือน และพื้นที่เลี้ยงปล่อยอิสระ ก่อนนำสัตว์ปีกรุ่นใหม่เข้าเลี้ยง อย่างน้อยยี่สิบเอ็ดวัน หรือปฏิบัติตามที่กรมปศุสัตว์ กำหนด
๕. สุขภาพสัตว์ ๕.๑ การป้องกันและควบคุมโรค	<p>๕.๑.๑ มีโปรแกรมวัคซีน การใช้ยา และเวชภัณฑ์ อยู่ภายใต้ความดูแลของสัตวแพทย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์</p> <p>๕.๑.๒ มีผู้ที่ จะเข้าในพื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องมีการฆ่าเชื้อโรคที่มือ</p> <p>๕.๑.๓ มีการแยกรองเท้าสำหรับใช้ภายนอกและภายในพื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีก อย่างชัดเจน ต้องมีอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อสำหรับจุ่มรองเท้าบุเวลาเข้าและออกจาก พื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีก เพื่อป้องกันการนำเชื้อโรคเข้าสู่พื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีก</p> <p>๕.๑.๔ กรณีเกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์</p> <p>๕.๑.๕ มีการจัดการของเสียในบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ปีกด้วยวิธีที่เหมาะสม</p> <p>๕.๑.๖ มีการแยกสัตว์ปีกป่วย ออกจากสัตว์ปีกปกติ</p>
๕.๒ การบำบัดโรคสัตว์	<p>๕.๒.๑ อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ โดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ การสัตวแพทย์ และตามข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. ๙๐๓๒ เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์</p> <p>๕.๒.๒ ห้ามใช้ฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโตและสารต้องห้าม ตามที่กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ประกาศกำหนด</p>
๖. สวัสดิภาพสัตว์	๖.๑ ดูแลสัตว์ปีกที่เลี้ยงให้มีความเป็นอยู่ที่สบาย หากสัตว์ปีกป่วย บาดเจ็บ หรือคัดทิ้ง ควรได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม เพื่อมิให้เกิดความทุกข์ทรมาน
๗. การจัดการผลผลิต	<p>๗.๑ คัดแยกไข่ที่ผิดปกติ มีรอยร้าว หรือแตกออก และคัดไข่ที่สกปรก มีมูลสัตว์ปีกติดมาก เพื่อแยกทำความสะอาด</p> <p>๗.๒ เก็บรักษาไข่ ไว้ในที่ร่มมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกหรือมีการควบคุมอุณหภูมิ</p> <p>๗.๓ หากมีการขนส่ง ให้ขนส่งไปยังศูนย์รวบรวมไข่ และคัดไข่โดยเร็ว</p>
๘. สิ่งแวดล้อม	<p>๘.๑ ขยะมูลฝอย ของเสีย วัสดุปูลอง และมูลสัตว์ปีกให้นำไปกำจัดหรือจัดการ ด้วยวิธีที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ</p> <p>๘.๒ มีการป้องกันการรั่วไหลของน้ำเสีย กรณีปล่อยน้ำที่ใช้ในฟาร์มออกสู่แหล่งน้ำ สาธารณะ ให้บำบัดน้ำเสียอย่างถูกต้องจากฟาร์มก่อน</p>